

مصدومیت ۵۰ نفر در حادثه

آتش سوزی کارخانه لاستیک‌سازی

رئیس اورژانس استان تهران از مصدومیت ۵۰ نفر در حادثه آتش سوزی یک کارخانه لاستیک‌سازی در شهریار خبر داد. اسماعیل توکلی در گفت‌وگو با ایلام‌در باره جزئیات این حادثه گفت: یک مورد حادثه آتش سوزی در جاده شهریار در یک کارخانه لاستیک‌سازی به اورژانس مرکز استان تهران اعلام شد و بلافاصله ۱۰ دستگاه آمبولانس و دو دستگاه اتوبوس آمبولانس به محل حادثه اعزام شدند. همچنین یک بالگرد نیز جهت اعزام مصدومان به حالت آماده‌باش در آمده و با دانشگاه‌های تهران و شهید بهشتی و ایران برای انتقال بیماران هم‌هنگی شد. وی ادامه داد: در این حادثه ۵۰ نفر دچار مصدومیت شدند که از این تعداد ۲۲ نفر به مرکز درمانی منتقل شده و مابقی در محل درمان شدند. حال عموم مصدومان خوب گزارش شده است.

انتقاد کارگران شرکت ملی حفاری از عدم اصلاح طرح طبقه‌بندی

کارگران ران کان ثالث شرکت ملی حفاری می‌گویند: قرار بود اردیبهشت ماه طرح طبقه‌بندی اصلاح شود اما مدیران همچنان کار را به تعویق می‌اندازند. به گزارش ایلام، آنها گفتند: اصلاح طرح طبقه‌بندی مدتی است که به وزارت نفت ارجاع شده و در بخش منابع انسانی این وزارتخانه معطل مانده در حالی که در بهمن ماه سال گذشته قول قطعی دادند کار تا اردیبهشت تمام می‌شود. به گفته نمایندگان این کارگران، به رغم پیگیری‌های متعدد در هفته‌های اخیر، مدیریت منابع انسانی دوباره درخواست تشکیل یک کارگروه جدید کرده و به این ترتیب، اصلاحات به تأخیری نامشخص در آینده مبهم حواله شده است. این کارگران تأکید کردند: متأسفانه تا امروز به هیچ‌یک از وعده‌های خود عمل نکرده‌اند و به رغم دو تجمع گسترده در ماه‌های اخیر، همچنان تبعیض برقرار است و کارگران ران کان ثالث از عدالت مزدی محروم‌اند.

کارگر معدن قربانی برق‌گرفتگی شد

وقوع یک حادثه برق‌گرفتگی در معدن زغال‌سنگ مرمراد کوطیس در روز یکشنبه (۲۰ خرداد ماه) منجر به مرگ یک کارگر شد. به گزارش ایلام و به نقل از کارگرانی که در معدن زغال‌سنگ مرمراد کو مشغول کارند، همکار فوت‌شده آنها با نام «ملانی» اهل روستای «سفن‌دیار» بخش دیهوک شهرستان طبرستان است. او حین انتقال به اورژانس در مانگه معدن زغال‌سنگ پرورده بر اثر شدت جراحات وارده جان‌ش را از دست داد. به گفته این کارگران، به رغم اینکه به نظر می‌رسد عدم رعایت نکات ایمنی عامل حادثه بوده اما هنوز علت دقیق وقوع این حادثه مشخص نشده و از سوی کارشناسان در دست‌بررسی است.

تجمع بازنشستگان مخابرات در استان‌های مختلف

شماری از بازنشستگان مخابرات ایران روز دوشنبه (۲۱ خرداد ماه) به روال هفته‌های قبیل در اعتراض به عدم توجه به مطالباتشان تجمع کردند. به گزارش ایلام، این بازنشستگان در استان‌های آذربایجان شرقی، تهران، کردستان، خوزستان و هرمزگان تجمع کردند. اجرای کامل آیین‌نامه استخدامی پرسنلی ۸۹، اجرای عادلانه همسان‌سازی حقوق، اجرای تبصره ۱ ماده ۲۱ قانون خدمات کشوری و تبصره ۲ ماده ۲۳ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و رفع مشکلات مربوط به بیمه تکمیلی از مهم‌ترین خواسته‌های این بازنشستگان است.

یک کارگر بر اثر سقوط، مصدوم شد

در یک حادثه شغلی، یک کارگر از بالای تیر آهن نصب شده در محل گودبرداری سقوط کرده و این موضوع، باعث مصدومیت جدی وی شد. به گزارش ایلام، بررسی‌ها نشان می‌دهد که در یک زمین گودبرداری شده، کارگران مشغول کار روی تیر آهن‌های نصب شده بودند که یکی از کارگران تعادلش به هم خورده و از ارتفاع به محل گودبرداری سقوط کرد. پس از حادثه، آتش‌نشانان همراه اورژانس به محل حادثه اعزام شدند و کارگر مصدوم را به نزدیک‌ترین بیمارستان برای درمان انتقال دادند.

بست‌نشینی جوانان بومی برای استخدام در هفت تپه، به ۴۰ روز رسید
زندگی تلخ در میان نیشکرهای شیرین

زهرا معرفت

تمام خواسته ساکنان اینجا، کار کردن در شرکتی است که تنها در ۱۰۰ متری خانه‌هایشان بنا شده «شرکت نیشکر هفت تپه»؛ همان شرکتی که نامش سال‌ها با اعتراض کارگران در صدر اخبار کارگری بود و حالا به بخش دولتی واگذار شده است. عده‌ای از جوانان هفت تپه، نزدیک به ۴۰ روز است که در گرمای سخت و طاقت‌فرسای جنوب، مقابل درب ورودی کارخانه بست نشسته‌اند تا مسئولان شرکت به نامه‌ای که مدت‌ها پیش از تهران آورده بودند، ترتیب اثر دهند؛ نامه‌ای که بر بومی بودن آنها تأکید دارد و مدیران را ملزم به جذب‌شان کرده اما در تب و تاب اتفاقات اخیر و انتخابات پیش رو، به کل اثر خود را از دست داده است.

در هفت تپه به دنیا آمده‌ایم و به هفت تپه راهمان نمی‌دهند

در هفت تپه به دنیا آمده‌اند، آنجا بزرگ شده و درس خوانده‌اند اما در هفت تپه کار نمی‌کنند. بست‌نشینان جویای کار در هفت تپه بین ۲۰ تا ۳۰ سال سن دارند. خیلی از آنها اولین بیمه‌شان در شرکت هفت تپه به عنوان کارگر اورهال یانی بر فصولی پیمانکاری رد شده اما حضور آنها در این شرکت هیچ زمانی تداوم نداشته است: «با پیمانکاران می‌آمدیم و با پیمانکاران می‌رفتیم و با وجود اینکه اهالی همین منطقه هستیم و پدرمان در همین شرکت کار کرده‌اند، ما هیچ وقت کارگر قراردادی شرکت نشدیم و دائم بی‌رومانی می‌مانیم».

همیشه کارگر موقت پیمانکاری بوده‌اند؛ چه در هفت تپه و چه در عسلویه. بعضی‌هایشان تمام فازهای عسلویه را در سمت کارگر اورهال پیمانکاری تک به تک کار کرده‌اند

و آن‌طور که خود می‌گویند رزومه کاری معتبری دارند و صنعت کشور را می‌شناسند. بین آنها کسی هست که ۵ سال در افریقای جنوبی تکنسین برق ابزار دقیق بوده و حالا به دلیل شرایط جویای کار در هفت تپه پیش آمده، برگشته که اینجا کار کند.

کار در هفت تپه را همیشه حق خود می‌دانستند اما هیچ وقت مانند این ۴۰ روز گرم و سخت، بر این حق پافشاری

نکرده بودند. خیلی از افرادی که اینجا مقابل شرکت می‌نشینند، راه دیگری جز کار در شرکت هفت تپه ندارند؛ نه می‌توانند برای کار به مناطق دور بروند و نه می‌توانند بیکار بنشینند. یکی از این بست‌نشینان جویای کار می‌گوید: «پدر و مادر پیری دارم و نمی‌توانم آنها را رها کنم و بروم هزار کیلومتر آن طرفتر کار کنم. آنها مراقت می‌خواهند. ما فرزندان اینجا هستیم، پسران ما اینجا کار کرده‌اند و هشت سال جنگ را اینجا گذراندند و حالا باز نشست و پیر شده‌اند».

می‌کند. پدران برخی نیز جانبازند و باید بمانند و از آنها مراقبت کنند؛ آن‌طور که می‌گویند روزانه ۷۰ تا ۸۰ سرویس از شهرستان‌های مجاور به هفت تپه می‌آیند و با همان سرویس‌ها برمی‌گردند. به آنها گفته‌اند شما تخصص ندارید یاد بگیر به کارگر نیاز نداریم. بست‌نشینان جویای کار هفت تپه اما می‌گویند: «هم تخصص لازم برای کار در شرکت را داریم و هم می‌دانیم که شرکت ظرفیت جذب ما را دارد اما به راحتی ما را کنار گذاشته‌اند».

جبر زمان و اسارت در محدوده هفت تپه

بیش از ۴ سال است که پیگیر کار در هفت تپه بوده‌اند و حالا چنان مستأصل شده‌اند که مجبورند از ۸ صبح تا هر زمان که گرم‌زده شوند روبه‌روی شرکت بنشینند تا بلکه بتوانند در هفت تپه کار کنند. یکی از آنها می‌گوید: «دمای هوا نزدیک به ۵۰

درجه و به شدت شرجی است. بچه‌ها اینجا از شدت گرما از حال می‌روند و در مانگاهی می‌شوند اما صبح روز بعد باز می‌آیند و مقابل شرکت می‌نشینند تا بلکه دری به روی‌شان باز شود».

تنها دو هفت تپه به ما رسید

سهم‌شان از زندگی در مجاورت این کارخانه بزرگ و پرسابقه، دودی است که به وقت آتش زدن مزارع نیشکر بر سینه‌هایشان می‌نشیند. خودشان می‌گویند از زندگی وسط مزرعه نیشکر و این همه شیرینی، تنها تلخی و سیاهی نصیبشان شده است: «فصل برداشت محصول که می‌رسد، از آتش زدن مزارع، خانه‌هایمان سیاه می‌شود. ساعت‌ها دودی می‌خوریم و دوده نیشکر روی زندگی‌مان می‌نشیند. تصور کنید در هوای گرم و شرجی خوزستان یک مزرعه ۴ هکتاری چند ساعت بسوزد و حرارت بدهد. این یک جهنم محض است».

گرمای هوا در کنار آتش سوختن مزارع و دودی که از آن برمی‌خیزد و اصلاً تمام آلودگی‌های احتمالی مجاورت با یک کارخانه به این بزرگی را سال‌ها تحمل کرده‌اند اما حتی کارگری کردن در کارخانه نیشکر هم نصیبشان نشده است.

کار می‌خواهیم و نان «چه کار کنیم؟» این سوالی است که از سر استیصال بارها پرسیده‌اند و جوابی هم نگرفته‌اند. از روایت‌ها پیداست که شرکت نیشکر هفت تپه مسئولیت اجتماعی خود را به درستی انجام نداده است؛ مسئولیتی که در تعریف چنین آمده «مجموعه وظایف و تعهداتی که هر شرکت یا کارخانه‌ای باید در جهت حفظ، مراقبت و کمک به جامعه‌ای که در آن فعالیت می‌کند، انجام دهد». این کمک و مراقبت اما نصیب حال هفت تپه‌نشینان نشده است.

زندان گاو میش هادر هفت تپه

زمینی برای کشاورزی ندارند اما عده‌ای از ساکنان هفت تپه دامدارند که حتی این دامداری هم تحت تأثیر زندگی در مجاورت شرکت بزرگ هفت تپه بی‌دردسر نبوده است. «در گرمای هوای اینجا، اگر گاو میش‌ها روزی دوبار داخل آب

عده‌ای از جوانان هفت تپه، نزدیک به ۴۰ روز است که در گرمای طاقت‌فرسا، مقابل درب ورودی کارخانه بست نشسته‌اند تا مسئولان شرکت به نامه‌ای که مدت‌ها پیش از تهران آورده بودند، ترتیب اثر دهند

نروند تلف می‌شوند اما چون از هر طرف در محاصره نیشکر هستیم، برای آب تنی گاو میش‌ها باید از محدوده شرکت بگذریم و شرکت این اجازه را به دامداران نمی‌دهد».

«باز داشتگاه گاو میش‌ها» اصطلاحی است که خودشان به کار می‌برند؛ جایی در هفت تپه و روبه‌روی کمپ‌نی بری برای نگاه‌داشتن گاو‌هایی که به محدوده هفت تپه برای آب تنی رفته‌اند تا تلف نشوند. «گاو میش‌ها را که می‌برند و زندانی می‌کنند، دامدار بیچاره باید برود التماس که آقایان این تنها راه امرار معاش ماست، گاو‌ها را آزاد کنید».

کار می‌خواهیم و نان

بیش از ۴ سال است که پیگیر کار در هفت تپه بوده‌اند و حالا چنان مستأصل شده‌اند که مجبورند از ۸ صبح تا هر زمان که گرم‌زده شوند روبه‌روی شرکت بنشینند تا بلکه بتوانند در هفت تپه کار کنند. یکی از آنها می‌گوید: «دمای هوا نزدیک به ۵۰

در بخش‌های دیگر این پروژه عمرانی و سایر پروژه‌ها به کار گرفته شوند.

کارگران پروژه ساخت پتروشیمی ارغوان گستر ایلام نگران بیکاری هستند

وی ادامه داد: همه کارگران از بومیان منطقه هستند و سابقه کار آنها بین ۵ تا ۱۰ سال است. اکثریت این کارگران متاهل و دارای زن و فرزند هستند. او افزود: جدا از مسئولان پتروشیمی، نامه‌نگاری‌هایی با نهادهای مختلف دولتی و نظارتی در استان و نمایندگان مجلس انجام داده‌ایم اما هنوز پاسخ روشنی که نشان از پیگیری مطالباتمان داشته باشد، دریافت نکرده‌ایم. به ادعای این کارگر، کارگران در تلاشند در صورت امکان

با تمام بخش‌هایی از ساخت و سازها بیکار خواهند شد. یکی از این کارگران با بیان اینکه هنوز بخش‌های زیادی از این پروژه عمرانی ناتمام است و کارفرمای اصلی می‌تواند کارگران بیکار شده را در این بخش‌ها به کار گیرد، افزود: در پایان ماه جاری حدود ۴۰۰ کارگر بیکار خواهند شد. به گفته وی، کارگران برای ادامه همکاری در این پتروشیمی بارها با مسئولان پتروشیمی مشکلاتشان را در میان گذاشته‌اند که هنوز نتیجه‌ای در بر نداشته است.

شماری از کارگران پیمانکاری شاغل در پروژه پتروشیمی ارغوان گستر ایلام که در پایان خرداد ماه امسال، قرارداد کاری آنها به اتمام می‌رسد، نگران وضعیت شغلی و معیشتی خود هستند. به گزارش ایلام، این کارگران که در پروژه ساخت پتروشیمی ارغوان گستر ایلام در بخش‌های اتصالات، نصب و تجهیزات و... مشغول به کار هستند، طرف قرارداد با یک شرکت پیمانکاری محسوب می‌شوند و به احتمال فراوان،

در بخش‌های دیگر این پروژه عمرانی و سایر پروژه‌ها به کار گرفته شوند.

گزارش

خبر

عدم تسویه حساب با کارگران بازنشسته شهرداری شوش با گذشت بیش از یک سال

سخت و زیان‌آور از ۲۵ اسفند سال ۱۴۰۱ صادر شده و رقم حق سنوات پایان خدمت با توجه به میزان سوابق کاری از ۱۶۰ تا ۲۰۰ میلیون تومان متغیر است اما تا این لحظه شهرداری با آنها تسویه حساب نکرده است. این کارگر افزود: طی این مدت نامه‌نگاری‌هایی خطاب به استاندار خوزستان و فرماندار شهرستان شوش برای پیگیری مطالباتمان انجام داده و آنها تا کید به پرداخت مطالباتمان کرده‌اند اما متأسفانه مدیران شهری اعتنایی به پرداخت مطالباتمان نمی‌کنند. اخیراً نیز یکی از اعضای شورای شهر، طلب کارگران بازنشسته از شهرداری را انکار کرده است.

۱۶ کارگر بازنشسته شهرداری شوش، خواستار مشخص شدن وضعیت مطالبات بازنشستگی خود و زمان پرداخت آن شدند. به گزارش ایلام، خواسته اصلی این ۱۶ کارگر که از بیست و پنجم اسفند ۱۴۰۱ از شهرداری شوش بازنشسته شده‌اند، دریافت مطالبات سنواتی و مزدی است و این موضوع را در پیگیری‌های مکرر از مسئولان استانداری و فرمانداری مطرح کرده‌اند. به گفته یکی از این کارگران بازنشسته، احکام بازنشستگی ۱۶ نفر از این افراد با استفاده از قانون مشاغل

شماری از کارگران پیمانکاری شاغل در پروژه پتروشیمی ارغوان گستر ایلام که در پایان خرداد ماه امسال، قرارداد کاری آنها به اتمام می‌رسد، نگران وضعیت شغلی و معیشتی خود هستند. به گزارش ایلام، این کارگران که در پروژه ساخت پتروشیمی ارغوان گستر ایلام در بخش‌های اتصالات، نصب و تجهیزات و... مشغول به کار هستند، طرف قرارداد با یک شرکت پیمانکاری محسوب می‌شوند و به احتمال فراوان،

نماینده کارگران در شورای عالی کار:

بیمه کارگر از روز اول و حتی در دوران آزمایشی، الزامی است

نماینده کارگران در شورای عالی کار با اشاره به اینکه بیمه شدن کارگر از روز اول کار، الزامی است، گفت: حتی در دورانی که کارفرما مدت زمان آزمایشی برای آغاز کار را در نظر می‌گیرد، کارگر باید حقوق و مزایای قانونی و بیمه داشته باشد. به گزارش تسنیم، هادی ابوی بیان کرد: کارفرمایان طبق ماده ۱۴۸ قانون کار باید کارگر را از روز اول بیمه کنند و حتی در دوران آموزشی که کارفرما برای ادامه یا قطع همکاری تعیین می‌کند، حقوق و مزایای قانونی و بیمه کارگر باید انجام شود. وی ادامه داد: مطابق با ماده ۱۴۸ قانون کار، همه کارگاه‌ها و وظیفه دارند تا لیست کارگران خود را

به سازمان تأمین اجتماعی ارسال کنند و برای تک‌تک کارمندان خود حق بیمه پرداخت کنند. ابوی گفت: کارفرمایان باید از روز اول شروع به کار، نسبت به بیمه کردن کارگران واحد خود اقدام کنند اما به دلایلی همچون پرداخت حقوق کم و همچنین پرداخت نکردن سنوات و عیدی کارگران خود، بیمه نمی‌کنند. در حال حاضر مشاهده می‌کنیم با وجود قوانین محکم در مسیر بیمه‌شدگان اما بارها هم برخی کارفرمایان قوانین را زیر پای می‌گذارند و کارگران خود را به دلایلی مانند فرار از پرداخت سنوات و عیدی بیمه نمی‌کنند.